946-0 EEG

cc: M.P.

Topconferentie

MEMORANDUM

nr 15/72

Van: Drs W. K. N. Schmelzer

Datum: 9 februari 1972

Aan: S, T, DGES en DGPZ

Betr.: gesprek met Britse Ambassadeur over voorbereiding topconferentie E.E.G. en voorbereiding van mijn besprekingen te Londen op 9 maart a.s.

In aansluiting op het memo van DGPZ nr 400 heb ik de Britse Ambassadeur verzekerd dat de Nederlandse Regering zonder enige twijfel wenst dat het Verenigd Koninkrijk voluit betrokken wordt niet alleen bij de werkzaamheden van het Comité Politique maar bepaald ook bij die werkzaamheden die een voorbereiding betekenen van de topconferentie der E.E.G. Naar mijn inzicht betekent dit dat het V.K. zal moeten participeren aan een lunchbijeenkomst en marge van de Ministerraad der E.E.G. van 28 of 29 februari. De Britse Ambassadeur wilde graag zekerheid dat de voorbereiding der topconferentie inderdaad op ministerieel niveau (zij het in aanwezigheid van ambtenaren) en niet op ambtenarenniveau plaatsvindt. Ik heb hem gezegd dat dit voor de voorzienbare toekomst inderdaad het geval is. Wel heb ik er aan toegevoegd, mij te kunnen voorstellen dat wij b.v. in de maand mei tot de conclusie komen dat in de gecompliceerde materie die te behandelen is, lunchbijeenkomsten niet meer voldoende practisch zijn en de Ministers in meer formeel conferentieverband met simultane vertalingen etc. zullen moeten gaan werken. De heer Tomkins bleek geheel tevreden gesteld door mijn mededelingen en heeft overigens T en mij gezegd dat een overeenkomstige démarche in de andere betrokken hoofdsteden werd verricht.

Ambassadeur Tomkins wilde voorts graag van mij weten hoe ik dacht over de toekomst van de uitgebreide E.E.G., dit met het oog op mijn bezoek aan Londen op 9 maart a.s. Uitgaande van de nota van 17 november 1971, die B.Z. aan de Nederlandse Ministerraad heeft gezonden, heb ik hem globaal onze visie op werkzaamheden en mogelijkheden uiteengezet ter versterking van de gemeenschap (het uit het communiqué van de Haagse topconferentie nog niet uitgewerkte punt van "le renforcement").
Ik heb daarbij onze ideeën over de versterking van de organen der gemeenschap uiteengezet en het betrekken bij de werkzaamheden der gemeenschap van terreinen die nu nog niet onder de verdragen vallen, zoals de buitenlandse politiek, het beleid met betrekking tot ontwikkelingslanden, de milieuvraagstukken en de monetaire unie. Ik heb uiteengezet dat wij vermoeden binnen afzienbare tijd nog wel niet die versterking in supra nationale zin te kunnen bereiken die wij eigenlijk willen, maar dat wij bereid zijn te zoeken naar geleidelijke concrete verbeteringen van het bestaande zonder het minimum aan supra nationaliteit dat er is, aan te tasten.

© NA, 2.05.313, Buitenlandse Zaken, blok 3, 1965-1974 (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 16628
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S02256

MEMORANDUM

Van: Drs W. K. N. Schmelzer Datum:

Aan: vervolg nr.15/72

/het Ik heb de hoop en/vertrouwen uitgesproken dat de Britse Regering, al was het maar op pragmatische gronden, in deze richting wilde meedenken en zich niet zou laten verleiden tot sympathie voor een meer intergouvernementele benadering in de toekomst; dit zou èn uit een oogpunt van management der vergrote gemeenschap èn uit een oogpunt van doeltreffende democratische controle zeer te betreuren zijn.
Ambassadeur Tomkins veronderstelde dat onze denkwijze niet ver van die der Britse Regering verwijderd zou zijn, al was men momenteel in Londen vooral in beslag genomen door korte termijnproblemen en zou men nog wel enige behoefte hebben om ook zelf practische ervaring in de gemeenschap op te doen. Ik heb hem gezegd dat ik er niet aan twijfel of die practische ervaring zou onze Britse vrienden nog dichter in de buurt van ons denken brengen.
Voor wat betreft de samenwerking op buitenlands politiek gebied kon Ambassadeur Tomkins zich voorstellen dat er een aparte politieke commissie zou komen -dus naast de bestaande Europese Commissie-, die voorstellen aan de Raad van Ministers zou doen.
Ik heb gezegd dat het bezwaarlijk zou zijn het economische van het politieke te scheiden. Dit betekent dat naar mijn mening een eventueel permanent secretariaat van het Comité Politique zou moeten worden geïncorporeerd in het secretariaat van de Raad van Ministers (daarmee had de heer Tomkins geen problemen) en dat bij voorkeur een vertegenwoordiger van de Europese Commissie aan het politieke beraad zou moeten deelnemen (daarop kwam geen reactie van de heer Tomkins).
Grosso modo vond ik het gesprek bizonder plezierig en ook wel bemoedigend.

1442-9-71